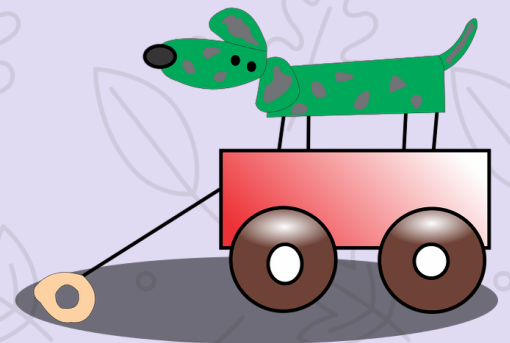
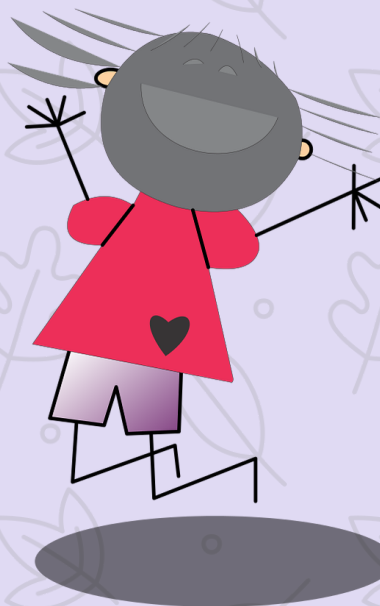
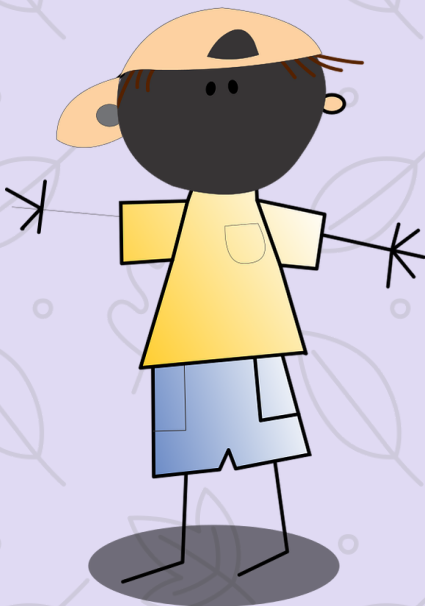
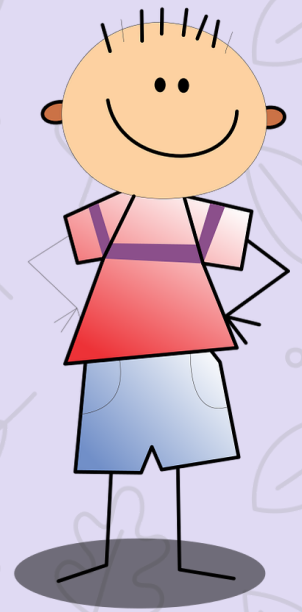
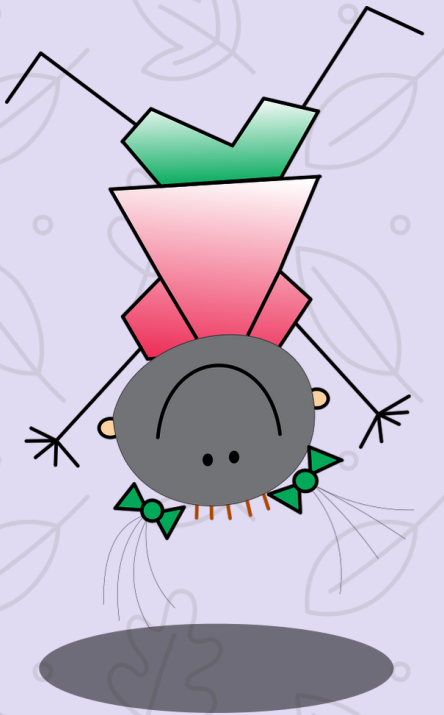

Na drodze

SAMOTNOŚCI

Bajka Pomagajka

W ZWIĄZKU
Z RAKIEM

NA DRODZE SAMOTNOŚCI

Przede mną długa droga. Słońce zaczyna powoli chować się w mroku. Idę przed siebie omijając strome zbocza i kamienie. Muszę się pospieszyć, żeby zdążyć dotrzeć do domu, zanim na dworze zrobi się całkiem ciemno. Od kiedy pamiętam dorośli uczyli mnie, żebym wracała do domu przed zmrokiem. Kiedy już zaczynam dostrzegać niewyraźny kontur naszego domu moim oczom ukazuje się Piękna, Młoda Kobieta. Patrząc na jej długie, gęste i lśniące włosy. Jest uśmiechnięta, ma zamknięte oczy i stoi ustawiona twarzą w stronę słońca, chociaż jego promienie już dawno nie byłyby w stanie nikogo ogrzać. Młoda Kobieta na pewno mnie nie widzi, więc wykorzystuję okazję by przez chwilę móc się przyglądać idealnym rysom jej twarzy. Mimo wieczornego chłodu czuję przyjemne ciepło, kiedy stoję obok Tej Kobiety. Nagle widzę jak delikatnie rozchyła powieki i spogląda na mnie, uśmiechając się serdecznie.

- Piękny mieliśmy dziś dzień, prawda? - pyta spoglądając mi prosto w oczy.

-Taki, jak zwykle – odpowiadam zdziwiona tym entuzjazmem. Dzisiejszy dzień faktycznie był słoneczny i ciepły, ale w niczym szczególnym nie różnił się od pozostałych.

-Dla mnie jest wyjątkowy, bo wreszcie udało mi się spotkać Ciebie. Wiele osób mówiło mi o dziewczynce, które często samotnie chodzi tą drogą, ale nigdy wcześniej się nie spotkałyśmy.

- To ciekawe. Ja nie szukam towarzystwa. Dlaczego tak bardzo chciałaś mnie poznać? – zapytałam, bo byłam naprawdę ciekawa, co takiego mogło sprawić, aby ta niezwykle Piękna Kobieta zechciała czekać tu na mnie aż do zachodu słońca.

-Mówi się o Tobie, że jesteś Samotna. Czy to prawda?

-Samotna? A co to znaczy? Nigdy nikt tak do mnie nie mówił. Nikt przed Toba nie próbował także czekać na mnie przy tej drodze. Większość czasu spędzam spacerując własnymi, długimi ścieżkami. Nie znam odpowiedzi na to pytanie.

Piękna Kobieta uśmiechnęła się jeszcze bardziej niż wcześniej. Zbliżyła się do mnie o kilka kroków. Spojrzała mi prosto w oczy i głęboko odetchnęła.

-Tak właśnie myślałam. To Ty jesteś Samotność. Dlatego nigdy dotąd nie spotkałaś nikogo na swojej drodze. Zawsze kroczyłaś nią samotnie.

- *Więc z jakiego powodu Ty postanowiłaś tu na mnie poczekać?* – zapytałam wyraźnie zaciekawiona. Było mi miło, że dla tak Pięknej Pani moje towarzystwo było ważne. Nie mogłam się doczekać aż usłyszę jej wyjaśnienie!

- *Wiesz... czasami każdy z nas potrzebuje samotności. Inni ludzie są ważni w naszym życiu. Dzięki nim łatwiej jest nam poradzić sobie z problemami, możemy też dzielić wspólnie radość, bawić się i świętować, ale Samotność też jest ważna. Długo szukałam Cię i potrzebowałam czasu by odnaleźć Cię w odpowiednim miejscu i we właściwym momencie. Każdy z nas niekiedy idzie długą drogą, nie spotykając żadnej znajomej twarzy i to też jest dobre. Jesteś nam po prostu bardzo potrzebna.*

Nie mogłam uwierzyć własnym uszom. Czy ja naprawdę jestem komuś potrzebna?- dziwiłam się.

- *Po co miałabym być komuś potrzebna? Ty jesteś tak piękna, że zachwycasz i sprawiasz, że trudno jest odejść nie podziwiając Twojej urody, ale mnie od kiedy pamiętam każdy omija z daleka.*

- *Kochana, samotność jest piękna, kiedy wiemy do czego jest nam potrzebna. Ja szukałam Cię, bo bardzo chciałam znaleźć spokój, odpocząć, zastanowić się nad swoim życiem, tym czego pragnę i do czego zmierzam. Dzięki spotkaniu Samotności, potrafię docenić towarzystwo innych ludzi, moją rodzinę i przyjaciół. Ty też możesz podejmować takie decyzje. Mówisz, że nigdy nikogo nie spotkałaś na swojej drodze, ale czy próbowałaś kiedyś pójść inną drogą? Czy zastanawiałaś się, czy być może tam ktoś na Ciebie nie czeka?*

Byłam zdziwiona. To prawda. Nigdy nie szukałam innych ludzi. Czekałam aż oni przyjdą do mnie, a przecież to ja tęskniłam za ich obecnością. Spotkanie z Piękną Kobietą pozwoliło mi zrozumieć, że **samotni jesteśmy wtedy kiedy nie szukamy drugiego człowieka**. Dziś już wiem, że samotność może być dobra, może nam bardzo pomóc, ale kiedy sprawia nam cierpienie, to może oznaczać, że zbyt długo idziemy jedną, samotną ścieżką, a całkiem blisko nas mogą przecież znajdować się pełne innych ludzi, zatłoczone i radosne ulice.

Pytania do bajki:

1. Kim była Samotność?
2. Dlaczego na swojej drodze Samotność nigdy nie spotykała innych ludzi?
3. Czy Ty kiedyś czułaś się Samotny?
4. Czy pamiętasz kiedy Samotność się u Ciebie pojawiła? Jak udało Ci się ją rozpoznać?
5. Czy Samotność może być nam potrzebna? Kiedy okazuje się przydatna?
6. Co zrobić, kiedy czujemy się samotnie i tęsknimy za obecnością innych ludzi?
7. Czego Samotność nauczyła się od Pięknej Kobiety?
8. Jak myślisz, dlaczego kobieta, którą w bajce spotkała samotność nazywana była „piękną”?